

מסכת תענית

פרק ד משנה ז

שְׁבַת שְׁחָל תְּשִׁעָה בָּאָב לְהִזְוֹת בַּתּוֹכָה, אֶסְוֵר מַלְסִיפֵּר וּמַלְכִיבֵּס,
וּבְחִמְיָשִׁי מִפְרִין מִפְנֵי כְּבוֹד הַשְּׁבָת. עֲרֵב תְּשִׁעָה בָּאָב לֹא יַאֲכֵל
אָדָם שְׁנֵי תְּבַשְּׁילִין, לֹא יַאֲכֵל בָּשָׂר וְלֹא יִשְׁתַּחַת יְין. רְבָנו שְׁמָעוֹן
בֶּן גָּמְלִיאֵל אָוֹמֵר, יִשְׁגַּה. רְبִי יְהוֹדָה מַחְיֵב בְּכִפֵּית הַמְּטָה, וְלֹא
הַזְׁדוֹ לֹז חֲכָמִים: